

RECHTSPRAAK

werknemer/Stichting Amstel Groep, voorheen Stichting Osira Amstelring

Arbeidsongeschikte werknemer heeft recht op loon bij ten onrechte niet aangeboden passende functie. Geen recht op immateriële schadevergoeding door ‘op scherp stellen’ van de arbeidsverhouding.

Werknemer is van 1 augustus 2003 tot 1 februari 2012 bij de Stichting in dienst geweest voor 22 uur per week. Hij werkte als ADL-assistent (ADL staat voor algemeen dagelijkse levensverrichtingen) binnen een locatie met gehandicapten en zijn salaris bedroeg € 1.359,09 bruto per maand. Werknemer is eind april 2007 ziek geworden, heeft vanaf eind april 2008 in het kader van re-integratie weer werkzaamheden verricht en heeft zich op 13 mei 2008 opnieuw ziek gemeld. De onderhavige procedure betreft een aantal perioden waarover de Stichting volgens werknemer hem nog ziekengeld (periode 1 juni 2008 tot 8 juli en periode 9 september tot 15 december 2008) of schadevergoeding, bestaande uit gederfd loon (periode 8 juli 2008 tot 9 september 2008) verschuldigd is. De vordering met betrekking tot de periode 1 juni 2008 tot en met 8 juli 2008 (ad € 1.662,96 met wettelijke verhoging en wettelijke rente) heeft de kantonrechter toegewezen (met dien verstande dat de wettelijke verhoging werd vastgesteld op 25% in plaats van de gevorderde 50%) en is in hoger beroep niet meer aan de orde. De vorderingen met betrekking tot de beide andere perioden wees de kantonrechter af. In hoger beroep vordert werknemer ook een immateriële schadevergoeding ad € 12.500 netto.

Het hof oordeelt als volgt. Allereerst wordt de aanvullende schadevergoeding wegens het gemis aan re-integratieloon besproken. Het hof is met werknemer van oordeel dat hem een passende functie is aangeboden die hem een zekere loonwaarde gaf (twee maandsalarissen). Met betrekking tot de immateriële schadevergoeding oordeelt het hof als volgt. Werknemer heeft ter onderbouwing van deze vordering onder meer aangevoerd dat de Stichting er bewust voor heeft gekozen het conflict op het scherpst van de snede uit te vechten (in welk verband hij verwijst naar de door de kantonrechter onjuist bevonden loonopschorting in juni 2008) en dat de arbeidsverhouding als gevolg daarvan negatief onder druk is komen te staan. Ook zou hij als gevolg van een en ander toegenomen arbeidsongeschikt zijn geworden. Dit laatste staat echter allerm minst vast (in de stellingen van de Stichting leest het hof een betwisting van de bewuste stelling) en of het eerdere juist is kan in het midden blijven: het moge zo zijn dat de Stichting op een enkel punt in deze procedure in het ongelijk wordt gesteld, maar grond voor een immateriële schadevergoeding levert dit enkele gegeven niet op.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 02-09-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:6058

Zaaknummer: 200.135.374/01

Rechters: D.J. van der Kwaak, M.A. Goslings en M.L.D. Akkaya

Advocaten: M.A.C. Vijn en J.M. Caro

Wetsartikelen: 7:629 BW, 7:628 BW en 7:611 BW